

(295) — Φιλοκαλία τῶν ἱερῶν Νηπτικῶν συνεργασθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, ἐν ἧ δια τῆς κατὰ τὴν πράξιν καὶ θεωρίαν ἠθικῆς φιλοσοφίας ὁ νοῦς καθαίρεται, φωτίζεται καὶ τελειοῦται. ἐπιμελεία μὲν ὅτι πλείστη διορθωθείσα, νῦν δὲ πρῶτον τυποῖς ἐκδοθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου καὶ Θεοσεβεστάτου κυρίου Ἰωάννου Μαυρογορδάτου· εἰς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. ἀψβ' Ἐνετίησιν, 1782. παρὰ Ἀντωνίω τῷ Βόρτολι. εἰς φύλ.

(296) — Ψαλτήριον τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ. Ἐν ᾧ προσετέθησαν καὶ ἐν ἐκάστῳ ψαλμῷ ὑποθέσεις· καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἐν ἀνώνυμον θεολογικὸν βιβλιάριον εἰς ἀπλήν διίλεκτον, πάνυ ὠφέλιμον. Τυπωθὲν δαπάνη τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Δήμου Ἰωάν. Μπουρνάζου ἐξ Ἀλβανιτοχωρίου τοῦ μέγα Τουρνόβου. Ἐν Λειψία. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεϊτκόφ. Ἐτει 1781. εἰς 12^{ον}.

(297) — Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων. ἀσπά. Ἐνετίησιν 1781. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ Νεόφυτος οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος Καυσοκαλυβήτης.

(298) — Βιβλίον ὀνομαζόμενον Νέος Θησαυρὸς μετὰ τῶν μὴ προὔπαρχουσῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ὀμιλιῶν. Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθὲν. ἀψβ' Ἐνετίησιν, 1782. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἐκδότης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ὁ ἱεροδιάκονος Γεώργιος Σουγδουρῆς. Μετετυπώθη δὲ τὸ 1793 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ. Ἴδε περὶ τῶν πρώτων ἐκδόσεων τοῦ βιβλίου τούτου τὸν ἀριθ. (35) τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(299) — Ὀρθόδοξος διδασκαλία, ἥτοι Χριστιανικὴ Θεολογία ἐν συνόψει, συγγραφεῖσα εἰς κατήχησιν τῆς Και-